Излиза всѣки Четв.
Абонаментъ
С. А. Щати и Канада
1 година ——— $3.00
6 мѣсеца ——— $2.00
1 брой ——— $0.07
Европа
1 година ——— $4.00

Македонска Трибуна

The Macedonian Tribune

Issued every Thursday.
Subscription Rates
U. S. A. and Canada
1 Year ——— $3.00
6 Months ——— $2.00
Single Copy ——— $0.07
Europe
1 Year ——— $4.00

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКИТѢ ПОЛИТИЧЕСКИ ОРГАНИЗАЦИИ ВЪ С. ЩАТИ И КАНАДА

Entred as second class matter, February 11, 1927, at the Post Office at Indianapolis, Ind., under the Act of March 3, 1879.

ORGAN OF THE MACEDONIAN POLITICAL ORGANIZATION OF THE U. S. A. AND CANADA

ГОДИНА 4-ТА, БРОЙ 203. 1 ЯНУАРИ 1931 ГОД. Address: 20 South West Street, INDIANAPOLIS, IND., Phone: Rilley 2157. JANUARY 1, 1931. VOL. 4, NUMBER 203.

Йорд. Чкатровъ.

Договоритѣ за миръ

Тѣ сѫ прѣстѫпление спремо човѣчеството. Тѣхната справедливость се отрече не само отъ побѣденитѣ и потиснати народи, които изнемогватъ отъ наложенитѣ имъ тяжести, но самитѣ имъ автори побързаха да отрекътъ своето дѣло, което е свързано съ неминуема катастрофа за економическото, политическо и морално равновесие на цѣлия свѣтъ. Въ тия договори има териториялни клаузи, които сѫ въ пълно противоречие съ онѣзи идеи, въ името на които се води войната и които донесоха триумфа на побѣдата. Германия се лиши отъ Оьопенъ и Мелмеди, които се присъединиха къмъ Белгия безъ плебисцитъ, както това стана съ Елзасъ и Лотарингия, които се присъединиха къмъ Франция. На сѣвероизтокъ германската граница върви въ една чудовищна форма, като раздѣля страната съ единъ полски коридоръ, стигащъ до свободния градъ Данцигъ. Австро-Унгарската монархия се разпадна на съставнитѣ си части и остави една гладуваща Австрия съ двумилионенъ столиченъ градъ, който е въ постояненъ конфликтъ съ периферията. Унгария се лиши отъ милиони свой сънародници и възгласа «Не, не, Никога!» изразява душата на цѣлия унгарски народъ, който се кълне да не приема никога днешнитѣ териториялни граници на своето отечество. Русия отрече присъединението на Бесарабия къмъ Ромъния и настоява за нейното възвръщане или въздигане на самостоятелна държава. Повече отъ дванадесеть милиона жители на новата Полска република сѫ чужди по национална принадлежность на поляцитѣ. Даже Елзасъ и Лотарингия създаватъ нови политически групировки, които отричатъ централизма на Франция и търсятъ закрилата на Обществото на Народитѣ за гарантиране на тѣхната автономия.

Кѫдѣ е тогава тържеството на принципа за самоопрѣдѣление на народитѣ и не е ли неговото погазване барутния погребъ, върху който почиватъ Версайлския, Сенжерменския и Трианонски договори?

Тѣзи договори съдържатъ и економически клаузи, които внасятъ анархия въ економическия животъ еднакво на побѣдители и побѣдени, както и въ международнитѣ отношения. Побѣденитѣ се лишиха отъ своитѣ мини и гори, водни сили и пристанища, търговска флота и париченъ ефективъ; тѣ сѫ прѣтрупани съ стотици хиляди бѣжанци и непоносими репарации, които не могатъ да бѫдатъ изплатени при най-добрата воля на тѣхнитѣ правителства, безъ рискъ за обща парализация на индустриялното имъ и финансово сѫществуване.

Европа се измѫчва въ една конфусия: онеправданитѣ сѫ недоволни, защото договоритѣ за миръ сѫ договори за размирие и погазватъ онѣзи принципи, които трѣбваше да образуватъ базата на очакваната международна солидарность; облагодѣтелствуванитѣ сѫ недоволни, защото тѣхнитѣ договори не донесоха унищожението на довчерашнитѣ имъ неприятели, нито пъкъ подобриха положението на собственитѣ имъ народи. Дванадесеть години слѣдъ като улицитѣ на Парижъ гърмѣха отъ ликуващата вѣра на наивницитѣ за край на войнитѣ, при постоянни конференции и международни споразумения за поставяне войната извънъ законитѣ, човѣчеството е безъ миръ, то трупа въорѫжения и тръпне отъ страхъ за утрѣшния день. Това е общиятъ отпечатъкъ на онази флагрантна несправедливость, която се роди въ «града на свѣтлината».

Тази несправедливость, е най очевидна въ югоизточна Европа, която е огнище на непрѣкѫснати смущения и чиято проблема заслужаваше най-грижливо и добросъвѣстно разглеждане.

Свѣтовната война донесе най-неочакваното разрѣшение на прочутиятъ близко-източенъ въпросъ: България биде раздѣлена отъ милиони българи, окастрена отъ свои територии, заградена отъ обрѫча на озлобени съсѣди, откѫсната отъ морето и лишена отъ своя армия. Черна Гора биде заличена отъ свѣтовната карта, Албания сѫществува като васална държава, Хърватско и Словения сѫ подъ знака на една жестока борба за своето себезапазване, а единственитѣ облагодѣтелствувани държави — Сърбия и Гърция, специялно първата, стоятъ изправени прѣдъ страшни свѣтовни проблеми, разкѫсани отъ вѫтрѣшни борби и противоречия и готови, въ желанието имъ да запазятъ съ сила чуждитѣ богатства и територии, да хвърлятъ искрата на нови безумия и на нови опустошения за всички народи.

Въ тази Европа трагедията на нашето отечество може би е най-голѣма. Но разкѫсана и онеправдана Македония не е само символъ на извършената международна несправедливость, която се простира като черенъ облакъ и надъ други народи и области. Македония символизира и духа на съпротивата и всенародната борба срѣщу насилието съ единъ другъ порядъкъ на правда, миръ и благоденствие. Гаранция за това е непрѣкѫснатата борба на всички прогресивни и человѣколюбиви сили, които стоятъ настръхнали прѣдъ тежкото наслѣдство, оставено отъ договоритѣ за миръ. Тия договори ще трѣбва да рухнатъ, за да може човѣчеството да диша свободно и съ новъ устремъ да се насочи по пѫтя на прогреса и цивилизацията. Въ тази свѣтла редица на борци срѣщу международното насилие, което разпокѫса и похити нашата родина, македонското поробено население и македонската емиграция намиратъ своето историческо мѣсто. И когато тѣ се борятъ за свободата и независимостьта на своето отечество, македонцитѣ иматъ съзнанието, че съ това изпълняватъ, сѫщо така, единъ дългъ къмъ по-висшитѣ интереси на останалитѣ балкански народи, както и къмъ мирното развитие на цѣла Европа.

ЖОРЖЪ ДЕСБОНЪ ДЪРЖИ СКАЗКА ЗА МАКЕДОНИЯ

Слѣдъ завръщането си въ Франция, голѣмия приятель на Македония, г. Жоржъ Десбонъ, е започналъ да държи сказки, въ които излага впечатлението си отъ пѫтуването изъ Европа въ връзка съ днешното международно положение тамъ и поспециално на Балканитѣ. Въ тия свои сказки г. Десбонъ говорилъ за трогателния приемъ, който му е билъ устроенъ отъ македонската емиграция въ България и е описалъ всичко онова, което видѣлъ въ Петричкия окрѫгъ и на сръбско-българската граница.

Първата отъ тия сказки г. Десбонъ държалъ въ градъ Ларьолъ, която е била много добрѣ посѣтена отъ гражданството и мнозина кметове отъ околнитѣ мѣста. Втората сказка държалъ въ градъ Рабастенъ по случай основаването тамъ на кантонална секция отъ лигата за правата на човѣка и гражданина.

И въ двѣтѣ сказки г. Десбонъ е запозналъ слушателитѣ си съ македонскиятъ народъ, неговитѣ справедливи искания и неговитѣ страдания.

РАЗПРОСТРАНЯВАЙТЕ ВѢСТНИКЪ
МАКЕДОНСКА ТРИБУНА